

O -ra- ti- o Je-remi- æ Pro- phe-tæ.
Re-cordá-re, Dómi-ne, quid accí-de-rit no- bis: in- tu-
é-re, et réspi-ce oppró- bri- um nostrum.
He-ré-di-tas nostra versa est ad a-li- é- nos: domus nostræ
ad extráne- os. Pu- pí-li facti sumus ab s que pa- tre,
ma- tres nostræ qua- si ví-du-æ. Aquam
nostram pe- cúni- a bí-bi- mus: ligna nostra pré-ti- o com-
pa- rá- vimus. Cerví- ci- bus nostris mi- nabá- mur, las- sis
non da- bá- tur réqui- es. Aegýpto dé- dimus
manum et Assý- ri- is, ut sa- tu- ra- ré- mur pane. Patres
nostri pecca- vé- runt, et non sunt: et nos i- ni- qui- tá- tes e-
o- rum por- tá- vimus. Servi domi- ná- ti sunt
no- stri: non fu- it qui re- díme- ret de ma- nu e- ó- rum.
In a- nimá- bus nostris affe- rebá- mus panem no- bis, a
fá- ci- e glá- di- i in de- sérto. Pel- lis
nostra qua- si cli- banus exústa est, a fá- ci- e tempestá- tum
famis. Mu- lí- e- res in Si- on humi- li- avé- runt, et vír-
gi- nes in ci- vi- tá- ti- bus Iuda. Prín- ci- pes
manu suspénsi sunt: fá- ci- es senum non e- ru- bu- é- runt.
Ado- lescé- ti- bus impu- dí- ce abú- si sunt: et pú- e- ri in
ligno corru- é- runt. Senes de- fe- cé- runt
de por- tis: iú- venes de cho- ro psal- lé- nti- um. De- fé- cit
gáudi- um cordis no- stri: ver- sus est in luctum cho- rus
noster. Cé- ci- dit co- róna cá- pi- tis no- stri: væ
no- bis, qui- a pecca- vimus. Propté- re- a mæ- stum factum est
cor no- strum, í- de- o contenebrá- ti sunt ó- cu- li no-
stri. Propté- r montem Si- on qui- a dispé- ri- it,
vulpes ambu- lavé- runt in e- o. Tu autem Dómi- ne in
æ- té- rnum permané- bis, só- li- um tu- um in gene- ra- ti-
ónem et gene- ra- ti- ónem. Qua- re in per-
pé- tu- um obli- viscé- ris no- stri? de- re- lí- nes nos in longi-
tú- di- ne di- é- rum? Convé- rte nos Dómi- ne ad te, et con-
verté- mur: ín- nova di- es nostros, si- cut a prin- cí- pi-
o. Sed pro- jí- ci- ens repu- lí- sti nos, i- rá- tus
es contra nos ve- hemé- ter. Ie- rú- sa- lem, Ie- rú- sa- lem,
con- vé- rte- re ad Dómi- num De- um tu- um.